

Rio de Janeiro, Brasilien

Innan avresa

Jag har alltid och kommer alltid att tycka om att resa för att upptäcka och uppleva olika platser och människor på jorden och därför kändes ett utbyte för mig helt naturligt. Jag såg det även som en paus från vardagen. För omväxlingens skull och för att få nya perspektiv och bilda nya tankemönster. En annan viktig anledning var att jag ville bli bekvämare med min engelska.

Jag har under hela mitt liv hört mycket gott om Rio. Stränderna, festerna, människorna, solnedgångarna och så vidare. Jag ville någonstans som inte liknar något annat ställe jag varit på tidigare i mitt liv. Ett ställe som är så olikt Sverige som möjligt i sin kultur, historia och i sitt klimat. När jag sedan såg att Rio de Janeiro var ett möjligt val blev det enkelt. Rio kändes som det mest unika och spännande alternativet. PUC-Rio var den enda skolan jag kunde välja och hade ingen som helst inverkan på mitt val av utbyte. Som du förmodligen redan förstått så åkte jag inte hit för att studera på den bästa möjliga skolan. Jag åkte för upplevelsen, kulturutbytet, engelskan och nya relationer. Jag hade höga förväntningar om att ha kul.

Jag var tvungen att ansöka om visum (och CPF, men det fick jag samtidigt som mitt visum) innan avresa. Jag vaccinerade mig för gula febern, vilket rekommenderas men är inget måste. I Sverige kostade vaccinet 500 kronor medan det var gratis i Brasilien. Ingen språkkurs krävdes innan men det är obligatoriskt att gå en kurs i portugisiska under hela studietiden, och man måste därmed också göra ett litet språktest innan man åker. Man kan också, om man vill, gå en intensivkurs några veckor innan terminens start.

Ankomst

Jag var i Rio två veckor innan skolstart för att lära känna staden och mina rumskamrater. Skolan har några specifika datum då de hämtar en på flygplatsen vid ankomst. Jag använde mig inte av denna tjänst utan beställde direkt en superbillig Uber. Det finns en fadderorganisation på skolan som tar hand om nyanlända utbytesstudenter. Organisationen heter Brother Carioca och man hittar dem på både Facebook och Instagram. Första dagen på skolan var en introduktionsdag där man kunde plocka upp mycket nyttig information om livet i och utanför skolan.

Ekonomi

Jag lyckades aldrig hitta några relevanta stipendier eller bidrag från KTH. Jag mejlade med koordinatören för att försöka ta reda på vilka jag borde ansöka om men fick inget bra svar, utan blev bara hänvisad till hemsidor där man kan hitta stipendier. Jag klarade mig bra på de pengar som tillhandahölls av CSN, det vill säga bidrag och lån som var utökade på grund av utlandsstudier. Jag behövde betala en engångsavgift till skolan på cirka 1 000 kronor. Intensivkursen kostade runt 8 000 kronor. Restaurangerna är billiga jämfört med Stockholm, men det håller inte att äta ute hela tiden.

Mat i affärerna kostar generellt mindre, kanske hälften av vad det kostar i Sverige. Vissa produkter kostar mer, andra mindre.

Boende

Skolan erbjuder boende hos en värd där du bor själv eller med en annan utbytesstudent. Jag var inte alls intresserad av detta utan ville ge mig själv så mycket frihet som möjligt. Detta upptäckte även andra, tids nog. Om jag inte minns fel kostar det cirka 4 000 kronor i månaden, men då ingår tvättade kläder, middagsmat och lite annat.

Jag bodde i stället i en fantastisk lägenhet med takterrass i mitten av Ipanema tillsammans med två österrikiska killar som jag kom i kontakt med tack vare Facebook-gruppen Brother Carioca. De hade hittat en lägenhet för tre och jag tyckte allt verkade toppen så jag hoppade på tåget direkt. Vi betalade dock mer än de flesta i hyra, ungefär 6 000 kronor i månaden per person. Det var mycket jämfört med vad många andra betalade men vi hade samtidigt kanske den mest trivsamma och bäst lokaliserade lägenheten av alla jag lärde känna. Två minuter gång till stranden, 10–20 minuter cykel eller Uber till campus och en matbutik och lite restauranger och barer precis under lägenheten.

Det går att hitta klart billigare alternativ, vilket många av mina vänner gjorde. För att hitta boenden och rumskamrater så är Facebook-gruppen Brother Carioca till stor nytta.

Universitetet och studierna

Universitetet är stort, cirka 20 000 studenter varav 200–300 utbytesstudenter. De har engelska kurser i bland annat språk, kultur, psykologi, filosofi, arkitektur, historia och ekonomi. I och med att jag redan hade läst tillräckligt många kurser under min master för att kunna ta examen så valde jag kurser helt fritt. Hade jag inte kunnat göra det så hade jag troligtvis inte kunnat åka hit. Detta på grund av det begränsade utbudet kurser på engelska. Till skillnad från KTH så var klasserna mycket mindre och undervisades i klassrum. Det var lite högstadie-/gymnasiekänsla över det hela. Undervisningen i sig var inte något vidare bra, generellt sätt. Den var inte dålig men jämfört med KTH så var nivån helt klart lägre. Kraven för ett högre betyg var låga och man behövde inte plugga speciellt mycket. Jag hade fem kurser, varav två timmars undervisning på måndagar, onsdagar och fredagar och sex timmars undervisning på tisdagar och torsdagar.

Kurser

Kurserna jag valde följde ett visst tema: Brasilien. Jag läste totalt fem kurser:

- HIS9827 Brazilian History
- IRI9602 Brazilian Foreign Policy I
- LET1280 Portuguese for Foreigners I
- LET9420 Brazilian Language and Culture: From stereotyping to reality
- FIL1006 History of Thought

Eftersom jag hade möjligheten att välja kurser helt fritt så valde jag de kurser som intresserade mig mest och kunde lära mig mest om Brasilien. De första fyra kurserna bidrog verkligen till detta. Brazilian History gav mig en bra överblick av Brasiliens historia från att det blev koloniserat av Portugal och fram till nutid. Brazilian Foreign Policy gav en inblick i styrandet och Brazilian Language and Culture i språket och kulturen under samma tid. Kursen i brasiliansk portugisiska var obligatorisk men en kurs jag ändå hade valt på grund av den starka kopplingen till Brasilien. Den enda kursen utan koppling till Brasilien var filosofikursen History of Thought. Denna var den mest intressanta kursen med grundläggande teorier om människans tänkande genom historien och med livsåskådningar och citat från många historiskt kända filosofer.

Staden och landet

Rio är en helt unik stad med de stora, kända stränderna och de plötsliga bergen som Rio omsluts av. Temperaturen ligger på 20–35 grader året om, vilket var extremt behagligt och som man blev oerhört bortskämd med. Solen går ner ungefär samma tid under hela året och de många solnedgångarna var helt magiska med otroliga färger.

Folket är väldigt öppna, inbjudande och trevliga. Speciellt för mig som ”gringo” (icke-brasilianare, speciellt vita västeuropéer). Det finns för- och nackdelar med att vara gringo, men mestadels fördelar skulle jag säga. Brasilien och speciellt Rio är mycket kriminellt. Med kriminellt menar jag att det kryllar av ficktjuvar. Kanske 50–60 procent av alla jag lärde känna blev rånade minst en gång (vissa två!). Som gringo är du en tydligare måltavla. Jag som ”supergringo” klarade mig helt undan från att bli rånad, vilket jag skulle säga är en kombination av gott omdöme/eftertänksamhet och tur (eller inte otur. Av det jag var med om och alla de historier jag hörde kände jag i princip varje gång att ”det där skulle inte hända mig”. Det ligger mycket i det men det är också en farlig tanke. Med tiden blev folk mer och mer slappa, inte minst de som aldrig blev rånade. Det som är positivt med att vara gringo är att du blir väl bemött nästan var du än befinner dig. Skolan, restauranger, barer, klubbar, stränder osv. Det hade varit kul att vara ännu bättre på portugisiska eftersom nästan inga brasilianare pratar engelska.

Det är ett mycket avslappnat land. Man kommer sällan i tid till sociala aktiviteter, det är nästan omöjligt att få kontakt med servitrisen och allt sker i ett långsammare tempo, på gott och ont. Generellt sett så var servicen, oavsett var, extremt dålig. Jag kan nog sträcka mig så långt till att säga att servicen är den sämsta jag varit med om, och då har jag varit på många ställen på jorden. Brasilien är på många sätt motsatsen till Sverige. Till skillnad mot Sverige så kan du inte riktigt lita på systemet. Du måste ständigt vara skeptisk, misstänksam och väldigt på alerten. Man blev å andra sidan snabbt van vid de stora kulturskillnaderna, speciellt om du alltid håller ett öppet sinne.

Det är extrema skillnader mellan rika och fattiga. Minimilönen för Brasilien ligger runt 2 000 kr (!), vilket är försvinnande lite för mig som europé och svensk, samtidigt som man varje dag ser rika brasilianare som går runt i fina kläder, äter på fina restauranger och har stora ingrindade entréer till sina lägenheter som dessutom vaktas av en dörrvakt 24 timmar om dygnet. Skillnaderna är provocerande men man lär sig leva med det och det fick mig även uppskatta det relativt privilegierade liv jag lever som född i Sverige.

Fritid och sociala aktiviteter

Många dagar på stranden där man såklart kan bada och sola, men även spela fotboll, volleyboll och andra strandlekar. Vandra upp på bergen var en vanlig och rolig aktivitet för att få ta del av helt unika utsikter. Fest fanns det så hälften kunde varit nog. Folk var ute sent måndagar, torsdagar, fredagar och lördagar. Och då menar jag fram till klockan 05 (!). Det hände ofta att det hände något på de övriga veckodagarna också. Det var fullt ös och mycket roliga människor att umgås med hela tiden. Jag älskade det. Jag gjorde även några resor inom Brasilien tillsammans med vänner.

Både universitetet och Brother Carioca erbjuder olika sätt att utöva idrott och uppleva kultur tillsammans med andra. Det är på det sättet mycket enkelt att få bra kontakt med andra studenter.

Hållbarhet

Brasilien har i allmänhet inte kommit särskilt långt i sitt hållbarhetsarbete. Dock finns det inte mycket som hindrar dig till att leva hållbart. Universitetet uppmuntrar till hållbarhet. Det var kämpigt för vegetarianerna när det kom till restaurangerna, men matbutikerna har det mesta.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Jag har mycket att rekommendera och även varna för. Vill du veta mer om min tid i Brasilien och höra lite historier som kan förbereda dig så får du gärna kontakta mig på mitt nummer +46 70 149 18 36. Jag gjorde en del roliga resor som jag kan berätta om och har många bilder som jag kan dela med mig utav.

Mitt utbyte var verkligen något helt utöver det vanliga och något jag för alltid kommer att se tillbaka på med kärlek.